

РЕЧИ-ТИ НА ІУДА ІСКАРІОТСКАГО, ПО ТОЙЗИ СЛУЧАЙ.

1. Глагола же єдінік юченикъ єгѡ, Іуда Сімшновъ Іскаріотскій, яже хоташе єго предати: чесъ ради муро сїе не прѣдано бысть на трёхъ стѣхъ пѣниазъ, и дано нівшымъ. ст. 4—5.

2. Сіе же рече, не яко ѿніфицъ печашесѧ, но яко тать вѣкъ и ковчежеци ѿмѣаше, и вмѣтаема ишаши (а). ст. 6.

ОТВѢТЪ-ТАХЪ ХРИСТОВЪ НА ПРѢДЛОЖЕ- НІЕ-ТО ІУДОВО.

1. Рече же Іисъ: не дѣйте єла, да въ день погре-
бенія моегѡ соплюдѣтъ є. ст. 7.

2. Нішыя бо всегда имате сѧ себѹю, мене же не
всегда имате. ст. 8.

ПРИХОДЛЯНІЕ-ТО НА НАРОДА ПРИ ИСУСА.

1. Разумѣ же народъ многъ ѿ Іудеи, яко тѹ єсть:
и прииде на Іиса ради тобиши, но да и Лазаря
видатъ, єгоже воскреси ѿ мертвыхъ. ст. 9.

2. Собѣщаша же архіерее, да и Лазаря оубіютъ.
ст. 10.

3. Яко мнози єгѡ ради идальгъ ѿ Іудеи, и вѣро-
вахъ во Іиса (к.). ст. 11.

БЛИЗАНІЕ-ТО ХРИСТОВО ВЪ ІЕРУСАЛИМЪ.

1. Во оутрій же день народъ многъ пришедый въ
праздникъ, слышавше, яко Іисъ грядетъ во Іерусалимъ.
ст. 12.

2. Пріѣша вѣса ѿ фіїкъ, и изыдоща въ грѣтеніе
емѹ, и звѣхъ, глаголюще: ѿсания (в), благословенъ
грядый во имѧ Г҃днѧ царь Іераселевъ. ст. 13.